

Europeiska unionens officiella tidning

L 268

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

12 oktober 2010

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 905/2010 av den 11 oktober 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1580/2007 när det gäller tröskelvolymer för tilläggstullar för gurkor, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner** 19
- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 906/2010 av den 11 oktober 2010 om ändring för hundrattiosjunde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter** 21
- Kommissionens förordning (EU) nr 907/2010 av den 11 oktober 2010 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 23
- Kommissionens förordning (EU) nr 908/2010 av den 11 oktober 2010 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11 25
- Kommissionens förordning (EU) nr 909/2010 av den 11 oktober 2010 om fastställande av tilldelningskoefficienter för licenser för export av ost till Förenta staterna under 2011 inom ramen för vissa Gattkvoter 27

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EU) nr 910/2010 av den 11 oktober 2010 om ändring av förordning (EU) nr 869/2010 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 oktober 2010	29
---	----

BESLUT

2010/612/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 6 juli 2010 om stödåtgärd C 48/07 (f.d. NN 60/07) som genomförts av Polen till förmån för WRJ och WRJ-Serwis [delgivet med nr K(2010) 4476] ⁽¹⁾** 32

2010/613/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 8 oktober 2010 om undantag från besluten 92/260/EEG och 2004/211/EG vad gäller tillfällig införsel av vissa registrerade hästar av hankön som deltar i ridsportevenemang i de förolympiska provspelen 2011 eller de olympiska spelen eller paralympiska spelen 2012 i Förenade kungariket [delgivet med nr K(2010) 6854] ⁽¹⁾.....** 40

Rättelser

Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 665/2010 av den 23 juli 2010 om utfärdande av importlicenser för ris inom ramen för de tullkvoter som öppnas för delperioden juli 2010 genom förordning (EG) nr 327/98 (EUT L 193 av den 24.7.2010)	43
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

(omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdes-
skatt ⁽³⁾ har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar ska göras bör den av tyd-
lighetsskäl omarbetas.

(2) Instrumenten i förordning (EG) nr 1798/2003 för be-
kämpning av mervärdesskattebedrägeri bör förbättras
och kompletteras mot bakgrund av rådets slutsatser av
den 7 oktober 2008; meddelandet från kommissionen till
rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska
och sociala kommittén om en samordnad strategi för
att förbättra bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri
i EU samt kommissionens rapport till rådet och Europa-
parlamentet om tillämpning av rådets förordning (EG) nr
1798/2003 om det administrativa samarbetet i fråga om
mervärdesskatt (nedan kallad *kommissionens rapport*). Re-

daktionella eller praktiska förtydliganden av bestämmel-
sena i förordning (EG) nr 1798/2003 behöver också
göras.

(3) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig
över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster
och strider mot principen om rättvis beskattning. De
kan också framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna
och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre
marknadens sätt att fungera.

(4) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskat-
tens område kräver ett nära samarbete mellan de behö-
riga myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för
tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.

(5) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som
vidtas för att fullborda den inre marknaden bör innefatta
upprättandet av ett gemensamt system för samarbete
mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar infor-
mationsutbyte, med vars hjälp medlemsstaternas behö-
riga myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kom-
missionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten ap-
pliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahåll-
ande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor
och import av varor.

(6) Det administrativa samarbetet bör inte medföra en opro-
portionell förskjutning av administrativa bördor mellan
medlemsstaterna.

(7) Med tanke på skatteuppbörden bör medlemsstaterna
samarbeta för att hjälpa till att säkerställa att mervärdes-
skatten fastställs korrekt. Följaktligen måste de inte bara
kontrollera att skatten tillämpas korrekt på sitt territo-
rium utan bör också ge bistånd till andra medlemsstater
så att den skatt som är kopplad till en verksamhet på det
egna territoriet men ska betalas i en annan medlemsstat
tillämpas korrekt.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 maj 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 17 februari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

- (8) Tillsynen över en korrekt tillämpning av mervärdesskatten på beskattningsbara transaktioner i en annan medlemsstat än den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad är i många fall beroende av information som den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad förfogar över eller som lättare kan inhämtas av nämnda medlemsstat. För att kontrollen över transaktioner av nämnda slag ska kunna ske effektivt krävs det således att den medlemsstat där tillhandahållaren eller leverantören är etablerad inhämtar eller kan inhämta den informationen.
- (9) För att inrätta ordningen med en enda kontaktpunkt, som föreskrivs i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och för att tillämpa återbetalningsförfarandet för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten som fastställs i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat⁽²⁾, krävs det regler om informationsutbyte mellan medlemsstaterna och bevarandet av informationen i fråga.
- (10) I gränsöverskridande situationer är det viktigt att närmare ange varje medlemsstats skyldigheter så att en faktisk kontroll av skatten ska kunna göras i den medlemsstat där den ska betalas.
- (11) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet ska fungera väl. Därigenom möjliggörs ett snabbt informationsutbyte och automatiserad tillgång till information vilket stärker bedrägeribekämpningen. Detta utbyte möjliggörs genom en förstärkning av databaserna om de personer som måste betala mervärdesskatt och deras gemenskapsinterna verksamhet, inbegripet information om de beskattningsbara personerna och deras transaktioner.
- (12) Medlemsstaterna bör införa lämpliga kontrollförfaranden för att säkerställa att informationen är uppdaterad, jämförbar och av god kvalitet och följaktligen mer tillförlitlig. Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information bör fastställas klart och tydligt.
- (13) För att bedrägeri ska kunna bekämpas på ett effektivt sätt är det nödvändigt att se till att informationsutbyte kan ske utan föregående begäran. För att underlätta informationsutbytet bör det fastställas för vilka kategorier automatiskt utbyte bör införas.
- (14) Som framgår av kommissionens rapport är återkoppling ett lämpligt sätt att säkerställa kontinuerlig förbättring av kvaliteten på den information som utbyts. En ram för tillhandahållande av återkoppling bör därför inrättas.
- (15) För en effektiv tillsyn i fråga om mervärdesskatten vid gränsöverskridande transaktioner måste medlemsstaterna inom ramen för det administrativa samarbetet få möjlighet att utföra samtliga kontroller och i närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium.
- (16) De ekonomiska aktörerna använder allt mer möjligheten att via Internet bekräfta giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt. Systemet för bekräftelse av giltigheten av registreringsnummer för mervärdesskatt bör tillhandahålla aktörerna relevant information bekräftad på automatisk väg.
- (17) Vissa beskattningsbara personer kan ha särskilda skyldigheter som skiljer sig från dem som gäller i den medlemsstat där de är etablerade, särskilt när det gäller fakturering när de levererar varor eller tillhandahåller tjänster till kunder på en annan medlemsstats territorium. En mekanism med lättillgänglig information om dessa skyldigheter bör inrättas för de beskattningsbara personerna.
- (18) Den senaste praktiska erfarenheten av tillämpningen av förordning (EG) nr 1798/2003 inom ramen för kampen mot karusellbedrägeri har visat att det för en effektiv bedrägeribekämpning i vissa fall krävs en avsevärt snabbare mekanism för utbyte av mera omfattande och riktad information. I enlighet med rådets slutsatser av den 7 oktober 2008 bör ett decentraliserat nätverk, utan status som juridisk person, som kommer att benämnas Eurofisc inrättas inom ramen för denna förordning för alla medlemsstater för att främja och underlätta ett multilateralt och decentraliserat samarbete som ger möjlighet att riktat och snabbt bekämpa särskilda typer av bedrägerier.
- (19) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att icke etablerade leverantörer och tillhandahållare inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.
- (20) Den information som en medlemsstat inhämtat från tredjeland kan vara mycket användbar för andra medlemsstater. På samma sätt kan den information som en medlemsstat inhämtat från andra medlemsstater vara mycket användbar för tredjeland. Villkoren för utbyte av information av sådant slag bör därför preciseras.
- (21) De nationella bestämmelserna om banksekretess bör inte stå i strid med denna förordning.
- (22) Denna förordning bör inte påverka andra åtgärder som antas på unionsnivå och som bidrar till att bekämpa mervärdesskattebedrägeri.
- (23) Av effektivitets-, tids- och kostnadsskäl måste information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg.

(1) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

(2) EUT L 44, 20.2.2008, s. 23.

- (24) För en snabbare behandling av informationsförfrågningarna är det viktigt att öka användningen av standardformulär inom ramen för informationsutbytet, eftersom vissa förfrågningar ofta upprepas och det finns en språklig mångfald inom unionen.
- (25) De tidsfrister som föreskrivs i denna förordning för lämnande av information ska uppfattas som maximiperioder som inte får överskridas, varvid det för att samarbetet ska bli effektivt som princip ska gälla att sådan information som den tillfrågade medlemsstaten redan förfogar över bör lämnas utan ytterligare dröjsmål.
- (26) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet. Med hänsyn till medlemsstaternas potentiella inkomstbortfall och den centrala betydelse de uppgifter som omfattas av denna förordning har för en effektiv bedrägeribekämpning är begränsning nödvändig och proportionerlig.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövanandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾ och de måste därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Här anges särskilt de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska inhämta och utbyta information på elektronisk väg.

2. I denna förordning fastställs villkoren enligt vilka de myndigheter som avses i första stycket ska bidra till att skydda mervärdesskatteintäkter i samtliga medlemsstater.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 4.1, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.
- b) *kontaktdorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret, vilket har utsetts till detta av den behöriga myndigheten enligt artikel 4.2 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.
- c) *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han eller hon har behörighet enligt artikel 4.3.
- d) *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktdorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- e) *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktdorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- f) *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.
- g) *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- h) *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- i) *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom.
- j) *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som avses i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG.
- k) *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- l) *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat.
- m) *spontant informationsutbyte*: icke-systematiskt lämnande av uppgifter till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.
- n) *person*:
- i) fysisk person,
 - ii) juridisk person,
 - iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller,
 - iv) någon annan juridisk konstruktion, oavsett hur den är beskaffad eller utformad och oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som utför mervärdesskattepliktiga transaktioner.
- o) *automatiserad åtkomst*: möjlighet att utan dröjsmål få tillträde till ett elektroniskt system för att inhämta viss information.
- p) *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.
- q) *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (nedan kallat CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (nedan kallat CSI), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.
- r) *samtidig kontroll*: samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som har en anknytning till varandra och som organiseras av minst två deltagande medlemsstater som har gemensamma eller kompletterande intressen.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG också gälla för denna förordning.

Artikel 3

De behöriga myndigheterna är de myndigheter i vars namn denna förordning ska tillämpas, antingen direkt eller genom delegering.

Varje medlemsstat ska senast den 1 december 2010 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella ändringar.

Kommissionen ska göra en förteckning över alla behöriga myndigheter tillgänglig för medlemsstaterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat ska utse ett enda centralt kontaktkontor, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den ska

underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Det centrala kontaktkontoret får även utses till att ansvara för kontakter med kommissionen.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får desutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 28, 29 och 30 ska under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Artikel 5

När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, ska de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

Artikel 6

Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, ska de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 10 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

AVSNITT 1

Begäran om information och om administrativa utredningar

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Fram till och med den 31 december 2014 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

4. Från och med den 1 januari 2015 får den begäran som avses i punkt 1 innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person i samband med leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i bilaga I, vilka utförs av en beskattningsbar person som är etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen och vilka är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras, endast

- a) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 eller
- b) av de skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4 eller
- c) av skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att genomföra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.

5. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 8

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 7 ska översändas med hjälp av ett standardformulär, som ska antas enligt förfarandet i artikel 58.2, utom i de fall som avses i artikel 50 eller i undantagsfall då begäran innehåller en förklaring till varför den begärande myndigheten anser att standardformuläret inte var lämpligt.

Artikel 9

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar ska tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

AVSNITT 2

Tidsfrist för att lämna information

Artikel 10

Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artiklarna 7 och 9 så snart som möjligt och senast tre månader efter den dag då begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, ska tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 11

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 10.

Artikel 12

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, ska den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iaktas och om när den räknar med att kunna svara.

KAPITEL III

INFORMATIONsutbyte utan föregående begäran

Artikel 13

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utan föregående begäran vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

- a) Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och den information som tillhandahålls av ursprungsmedlemsstaten är nödvändig för kontrollsystemets effektivitet i destinationsmedlemsstaten.
- b) Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.
- c) Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.

2. Informationsutbytet utan föregående begäran ska antingen vara automatiskt, i enlighet med artikel 14, eller spontant, i enlighet med artikel 15.

3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 14

1. Följande ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2:

- a) De exakta kategorierna av information som är föremål för automatiskt utbyte.
- b) Hur ofta det automatiska informationsutbytet av varje kategori ska äga rum.
- c) De praktiska formerna för det automatiska informationsutbytet.

En medlemsstat får avstå från att delta i det automatiska informationsutbytet för en eller flera kategorier om inhämtandet av information för ett sådant utbyte skulle kräva att nya ålägganden införs för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller skulle ålägga medlemsstaterna en oproportionerlig administrativ börda.

Resultaten av det automatiska informationsutbytet för varje kategori ska ses över en gång per år av den kommitté som avses i artikel 58.1 för att säkerställa att denna typ av utbyte enbart görs när det är det effektivaste sättet att utbyta information.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat delta i ett automatiskt informationsutbyte så att konsumtionsmedlemsstaterna kan fastställa om de beskattningsbara personer som inte är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, oavsett om de beskattningsbara personerna utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om.

Artikel 15

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater spontant lämna all information enligt artikel 13.1, som inte har lämnats i enlighet med det automatiska informationsutbyte som anges i artikel 14, som de har kännedom om och som de anser kan vara användbar för dessa behöriga myndigheter.

KAPITEL IV

ÅTERKOPPLING

Artikel 16

Om en behörig myndighet lämnar information i enlighet med artikel 7 eller 15 kan den begära att den behöriga myndighet som tog emot informationen ger återkoppling om den mottagna informationen. Om en sådan begäran görs ska den behöriga myndighet som tog emot informationen, utan att det påverkar de bestämmelser om skattesekretess och uppgiftsskydd som tillämpas i dess medlemsstat, ge återkoppling så snart som möjligt, förutsatt att detta inte medför en oproportionerlig administrativ börda för den. De praktiska formerna för detta ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV SÄRSKILD INFORMATION

Artikel 17

1. Varje medlemsstat ska i ett elektroniskt system lagra följande information:

- Information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.
- Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas enligt artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.

c) Uppgifter om de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.

d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG samt, från och med den 1 januari 2015, information som inhämtats enligt artiklarna 369c, 369f och 369g i det direktivet.

2. De tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 b, c, och d ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 18

För att den information som avses i artikel 17 ska kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, ska informationen finnas tillgänglig i minst fem år efter utgången av det första kalenderår under vilket tillgång till informationen ska ges.

Artikel 19

Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som de förfogar över i det elektroniska system som avses i artikel 17 är aktuell, komplett och korrekt.

Kriterier för att avgöra vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 20

1. Den information som avses i artikel 17 ska utan dröjsmål föras in i det elektroniska systemet.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska den information som avses i artikel 17.1 a föras in i det elektroniska systemet senast en månad efter utgången av den period som informationen hänför sig till.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 ska information som korrigeras eller läggs till i det elektroniska systemet enligt artikel 19 föras in senast månaden efter den period under vilken den inhämtades.

Artikel 21

1. Varje medlemsstat ska bevilja de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater automatiserad åtkomst till den information som lagras enligt artikel 17.

2. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 a ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga

- de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen,
- det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen,

- c) registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har utfört de varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som avses i led b,
- d) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a,
- e) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat på följande villkor:
- Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri.
 - Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.
 - Åtkomsten ska vara möjlig endast under allmän arbetstid.

Det värde som avses i led b, d och e ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som upprättas i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 22

1. För att kunna ge rimliga garantier till skatteförvaltningarna för kvaliteten och tillförlitligheten hos de uppgifter som finns tillgängliga i det elektroniska system som avses i artikel 17 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppgifter som tillhandahålls av beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer i syfte att bli registrerade till mervärdesskatt i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG är fullständiga och tillförlitliga.

Medlemsstaterna ska genomföra förfaranden för kontroll av dessa uppgifter utifrån resultatet av deras riskbedömning. Kontrollerna ska i princip genomföras före registreringen till mervärdesskatt eller, om endast preliminära kontroller görs före en sådan registrering, senast sex månader efter en sådan registrering.

2. Medlemsstaterna ska informera den kommitté som avses i artikel 58.1 om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att säkerställa informationens kvalitet och tillförlitlighet i enlighet med punkt 1.

Artikel 23

Medlemsstaterna ska säkerställa att registreringsnumret för mervärdesskatt, som avses i artikel 214 i direktiv 2006/112/EG, visas som ogiltigt i det elektroniska system som avses i artikel 17, åtminstone vid följande omständigheter:

- a) Om personer som är registrerade till mervärdesskatt har förklarat att deras ekonomiska verksamhet, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2006/112/EG, har upphört eller om den behöriga skatteförvaltningen anser att de har upphört med sådan verksamhet. Skatteförvaltningen får i synnerhet utgå från att en person har upphört med sin ekonomiska verksamhet om personen, trots sin skyldighet att göra det, inte har lämnat in några mervärdesskattedeclarationer och periodiska sammanställningar för ett år efter det att tidsfristen för inlämnande av den första uteblivna deklARATIONEN eller sammanställningen har löpt ut. Personen ska ha rätt att på annat sätt styrka att ekonomisk verksamhet bedrivs.
- b) Om personer har lämnat falska uppgifter för att bli registrerade till mervärdesskatt eller har underlåtit att anmäla ändring av sina uppgifter, och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering till mervärdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.

Artikel 24

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 17–21 utbyter information på elektronisk väg, ska de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 55 följs.

Medlemsstaterna ska ansvara för den utveckling av sina system som behövs för att den informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

KAPITEL VI

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING

Artikel 25

På anmodan av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de behöriga myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 26

I en begäran om delgivning, som ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges, ska namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 27

Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL VII

NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNAS OCH MEDVERKAN I ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR*Artikel 28*

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvara, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, vid kontoren tillhörande de administrativa myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten, eller på en annan plats, där dessa myndigheter utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten ska genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom förmedling av tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

KAPITEL VIII

SAMTIDIGA KONTROLLER*Artikel 29*

Medlemsstaterna får komma överens om att utföra samtidiga kontroller när de anser att sådana kontroller är mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 30

1. En medlemsstat ska självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den ska i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den ska ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tar emot förslaget om samtidig kontroll ska bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten, i princip senast två veckor efter den dag då förslaget togs emot men senast efter en månad.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna ska utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL IX

INFORMATION OM BESKATTNINGSBARA PERSONER*Artikel 31*

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.

2. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina nationella bestämmelser om uppgiftsskydd, på elektronisk väg bekräfta namnet på och adressen till den person till vilken registreringsnumret för mervärdesskatt har utfärdats.

3. Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster och radio- och televisionstjänster.

Artikel 32

1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som genomför avdelning XI kapitel 3 i direktiv 2006/112/EG.

2. Närmare uppgifter om vilken information som ska lämnas och hur den ska tillhandahållas ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL X

EUROFISC*Artikel 33*

1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte av riktad information mellan medlemsstaterna (nedan kallat Eurofisc) som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

2. Inom ramen för Eurofisc ska medlemsstaterna

- a) inrätta en multilateral mekanism för tidig varning i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.
- b) samordna det snabba multilaterala utbytet av riktad information inom de områden där Eurofisc har sin verksamhet (nedan kallade Eurofiscs verksamhetsområden).
- c) samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän i de deltagande länderna i samband med mottagna varningar.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna ska själva välja i vilka av Eurofiscs verksamhetsområden som de vill delta och får också besluta att avsluta sitt deltagande i något av dessa verksamhetsområden.

2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet av riktad information mellan samtliga deltagande medlemsstater.

3. Informationsutbytet ska omfattas av sekretess i enlighet med artikel 55.

Artikel 35

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc.

Artikel 36

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska utse minst en sambandstjänsteman för Eurofisc. Eurofiscs sambandstjänstemän ska vara behöriga tjänstemän i den mening som avses i artikel 2.1 c och utföra de uppgifter som avses i artikel 33.2. De ska fortsätta att enbart vara underordnade sina nationella administrationer.

2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt Eurofisc-verksamhetsområde (nedan kallade *deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän*) ska bland de deltagande sambandstjänstemännen och för en begränsad tid utse en samordnare (nedan kallade *verksamhetsområdessamordnare för Eurofisc*). Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

- a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen och göra den tillgänglig för andra deltagande Eurofisc-sambandstjänstemän; informationen ska utbytas på elektronisk väg,
- b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen har behandlats, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen,
- c) ge återkoppling till de deltagande Eurofisc-sambandstjänstemännen.

Artikel 37

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

KAPITEL XI

BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG

AVSNITT 1

Gällande bestämmelser till och med den 31 december 2014*Artikel 38*

Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel.

Artikel 39

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 40

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklARATIONEN mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklARATIONER ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information ska överföras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 41

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 42

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 41.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av normalskattesatsen.

AVSNITT 2

Gällande bestämmelser från och med den 1 januari 2015

Artikel 43

Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 44

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i

direktiv 2006/112/EG ska överföras till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskattningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 45

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i beskattningsperioden. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 46

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

3. När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln:

- a) 1 januari 2015–31 december 2016: 30 %.
- b) 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %.
- c) Från och med den 1 januari 2019: 0 %.

Artikel 47

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 46.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

KAPITEL XII

UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR FÖRFARANDET FÖR ÅTERBETALNING AV MERVÄRDESSKATT TILL BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM INTE ÄR ETABLERADE I DEN ÅTERBETALANDE MEDLEMSSTATEN MEN I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Artikel 48

1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i direktiv 2008/9/EG ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskattehanseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgett är giltigt för återbetalningsperioden.

2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndighe-

terna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.

De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 ⁽¹⁾.

KAPITEL XIII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 49

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen ska sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Medlemsstaterna ska överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.

5. Kommissionen ska vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

6. Vid behov och som ett komplement till andra bestämmelser i denna förordning ska kommissionen till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat överföra information som kan vara användbar i kampen mot mervärdesskattebedrägeri så snart sådan information är tillgänglig.

7. Kommissionen kan, på anmodan av en medlemsstat, ge tillgång till expertis, tekniskt eller logistiskt stöd eller annat stöd för att förverkliga målen i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

KAPITEL XIV

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

Artikel 50

1. När ett tredjeland lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredjeland.

2. De behöriga myndigheterna får, i överensstämmelse med sina nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeland, överföra den information som erhållits i enlighet med denna förordning till ett tredjeland, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som informationen kommer ifrån har samtyckt till överföringen.
- b) Det berörda tredjelandet har förbundit sig att erbjuda det samarbete som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattelagstiftningen.

KAPITEL XV

VILLKOR FÖR INFORMATIONSUBYTET

Artikel 51

1. Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning ska så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Om en begäran inte i sin helhet har lämnats in genom det elektroniska system som anges i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten utan dröjsmål bekräfta mottagandet av begäran på elektronisk väg och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Om en myndighet har mottagit en begäran eller information som den inte är den avsedda mottagaren för, ska den utan dröjsmål skicka ett meddelande på elektronisk väg till avsändaren och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Artikel 52

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 53

Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges är funktionsdugliga. Ett avtal om servicenivå, vilket ska sörja för den tekniska kvaliteten och omfattningen av de tjänster som kommissionen

och medlemsstaterna ska tillhandahålla för att dessa kommunikations- och informationsutbytessystem ska fungera, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av CCN/CSI-nätet som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvodet.

Artikel 54

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

- a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,
- b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information om ett specifikt fall, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en tillfrågad medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen ska av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot allmän ordning.

5. Punkterna 2, 3 och 4 får inte under några omständigheter tolkas som att de tillåter att en medlemsstats tillfrågade myndighet vägrar att lämna uppgifter om en person som är registrerad till mervärdesskatt i den begärande myndighetens medlemsstat enbart på grund av att dessa uppgifter innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en juridisk person.

6. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

7. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 55

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls eller inhämtas vid tillämpning av denna förordning, inbegripet all information som varit tillgänglig för en tjänsteman under de omständigheter som föreskrivs i kapitlen VII, VIII och X liksom i de fall som avses i punkt 2, ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för unionens organ. Sådan information får endast användas under de omständigheter som föreskrivs i denna förordning.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beräkningsgrunden eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beräkningsgrunden.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder⁽¹⁾.

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten ska i förväg informeras om detta. Den tillfrågade myndigheten får ställa upp som villkor för överlämnande av information till en tredje part att den har givit sitt samtycke i förväg.

5. Lagring eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av bestämmelserna för att genomföra direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.

Artikel 56

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberoa

pas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 57

1. Vid tillämpning av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter,
- b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som getts bemyndigande för denna samordning,
- c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen ska snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebefordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL XVI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 59

1. Senast den 1 november 2013, och därefter vart femte år, ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 60

1. Denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, särskilt enligt artikel 11, utom när det gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 61

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2012. Dock ska artikel 2.1 i den förordningen fortsätta att gälla till och med dagen för kommissionens offentliggörande av den förteckning över behöriga myndigheter som avses i artikel 3 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 150, 10.6.2008, s. 28.

Kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den förordningen ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Dock ska artiklarna 33–37 tillämpas från och med den 1 november 2010.

Kapitel V, med undantag av artiklarna 22 och 23, ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Artikel 62

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

— Artiklarna 38–42 ska tillämpas från och med 1 januari 2012 till och med den 31 december 2014.

— Artiklarna 43–47 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 7 oktober 2010.

På rådets vägnar

S. VANACKERE

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som omfattas av artikel 7.3 och 7.4

1. Distansförsäljning (artiklarna 33 och 34 i direktiv 2006/112/EG).
2. Tjänster med anknytning till fast egendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EG).
3. Telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 58 i direktiv 2006/112/EG).
4. Uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person (artikel 56 i direktiv 2006/112/EG)

*BILAGA II***Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning**

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003	EUT L 264, 15.10.2003, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 885/2004	EUT L 168, 1.5.2004, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 1791/2006	EUT L 363, 20.12.2006, s. 1.
Rådets förordning (EG) nr 143/2008	EUT L 44, 20.2.2008, s. 1
Rådets förordning (EG) nr 37/2009	EUT L 14, 20.1.2009, s. 1

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 1.1 första och andra styckena	Artikel 1.1 första och andra styckena
Artikel 1.1 tredje stycket	—
Artikel 1.1 fjärde stycket	Artikel 1.4
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2.1.1	Artikel 3
Artikel 2.1.2	Artikel 2.1 led a
Artikel 2.1.3	Artikel 2.1 led b
Artikel 2.1.4	Artikel 2.1 led c
Artikel 2.1.5	Artikel 2.1 led d
Artikel 2.1.6	Artikel 2.1 led e
Artikel 2.1.7	Artikel 2.1 led f
Artikel 2.1.8	Artikel 2.1 led g
Artikel 2.1.9	Artikel 2.1 led h
Artikel 2.1.10	Artikel 2.1 led i
Artikel 2.1.11	Artikel 2.1 led j
Artikel 2.1.12	Artikel 2.1 led k
Artikel 2.1.13	Artikel 2.1 led l
Artikel 2.1.14	—
Artikel 2.1.15	Artikel 2.1 led m
Artikel 2.1.16	Artikel 2.1 led n
Artikel 2.1.17	—
Artikel 2.1.18	Artikel 2.1 led p
Artikel 2.1.19	Artikel 2.1 led q
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 3.1	—
Artikel 3.2	Artikel 4.1
Artikel 3.3	Artikel 4.2
Artikel 3.4	Artikel 4.3
Artikel 3.5	Artikel 4.4
Artikel 3.6	Artikel 5
Artikel 3.7	Artikel 6

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 4	—
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
Artikel 5.3	Till och med den 31 december 2014: Artikel 7.3 Från och med den 1 januari 2015: Artikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26
Artikel 16	Artikel 27
Artikel 17 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 17 andra stycket	Artikel 14.2
Artikel 18	Artikel 14.1 första stycket
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 14.1 andra stycket
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 17.1 a
Artikel 22.1 andra stycket	Artikel 18
Artikel 22.2	Artikel 19
Artikel 23 första stycket	Artikel 21.2 a och b
Artikel 23 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 24 första stycket punkt 1	Artikel 21.2 c
Artikel 24 första stycket punkt 2	Artikel 21.2 d
Artikel 24 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 25.1	Artikel 20.1
Artikel 25.2	Artikel 20.2
Artikel 25.3	—

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 26	Artikel 24 första stycket
Artikel 27.1	Artikel 17.1 b
Artikel 27.2	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.3	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.4	Artikel 31
Artikel 27.5	Artikel 24
Artikel 28	Till och med den 31 december 2014 artikel 38 Från och med den 1 januari 2015 artikel 43
Artikel 29	Till och med den 31 december 2014 artikel 39 Från och med den 1 januari 2015 artikel 44
Artikel 30	Till och med den 31 december 2014 artikel 40 Från och med den 1 januari 2015 artikel 45
Artikel 31	Artikel 17.1 d
Artikel 32	Till och med den 31 december 2014 artikel 41 Från och med den 1 januari 2015 artikel 46
Artikel 33	Till och med den 31 december 2014 artikel 42 Från och med den 1 januari 2015 artikel 47
Artikel 34	—
Artikel 34a	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51.1
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	Artikel 56
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45	Artikel 59
Artikel 46	Artikel 60
Artikel 47	Artikel 61
Artikel 48	Artikel 62

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 905/2010**av den 11 oktober 2010****om ändring av förordning (EG) nr 1580/2007 när det gäller tröskelvolymer för tilläggstullar för gurkor, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 143 b jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾ införs bestämmelser om övervakning av importen av de produkter som förtecknas i bilaga XVII till förordningen. Denna övervakning ska ske i enlighet med artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾.

- (2) I enlighet med artikel 5.4 i det jordbruksavtal⁽⁴⁾ som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan, och på grundval av de senast tillgängliga uppgifterna för 2007, 2008 och 2009, bör det göras en anpassning av tröskelvolymer för tilläggstullarna för gurka, kronärtskockor, klementiner, mandariner och apelsiner
- (3) Förordning (EG) nr 1580/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XVII till förordning (EG) nr 1580/2007 ska ersättas med texten i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

BILAGA

"BILAGA XVII

TILLÄGGSIMPORTTULLAR: AVDELNING IV KAPITEL II AVSNITT 2

Om inte annat följer av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen ska beskrivningen under varuslag endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstillarna i denna bilaga ska avgöras genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då denna förordning antas.

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämpningsperiod	Tröskelvolymer (i ton)
78.0015	0702 00 00	Tomater	Från och med den 1 oktober till och med den 31 maj	1 215 717
78.0020			Från och med den 1 juni till och med den 30 september	966 474
78.0065	0707 00 05	Gurkor	Från och med den 1 maj till och med den 31 oktober	12 303
78.0075			Från och med den 1 november till och med den 30 april	33 447
78.0085	0709 90 80	Kronärtskockor	Från och med den 1 november till och med den 30 juni	17 258
78.0100	0709 90 70	Zucchini	Från och med den 1 januari till och med den 31 december	55 369
78.0110	0805 10 20	Apelsiner	Från och med den 1 december till och med den 31 maj	368 535
78.0120	0805 20 10	Klementiner	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	175 110
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), wilkings och liknande citrushybrider	Från och med den 1 november till och med slutet av februari	115 625
78.0155	0805 50 10	Citroner	Från och med den 1 juni till och med den 31 december	329 903
78.0160			Från och med den 1 januari till och med den 31 maj	92 638
78.0170	0806 10 10	Bordsdruvor	Från och med den 21 juli till och med den 20 november	146 510
78.0175	0808 10 80	Äpplen	Från och med den 1 januari till och med den 31 augusti	1 262 435
78.0180			Från och med den 1 september till och med den 31 december	95 357
78.0220	0808 20 50	Päron	Från och med den 1 januari till och med den 30 april	280 764
78.0235			Från och med den 1 juli till och med den 31 december	83 435
78.0250	0809 10 00	Aprikoser	Från och med den 1 juni till och med den 31 juli	49 314
78.0265	0809 20 95	Körsbär, förutom surkörsbär	Från och med den 21 maj till och med den 10 augusti	90 511
78.0270	0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	6 867
78.0280	0809 40 05	Plommon	Från och med den 11 juni till och med den 30 september	57 764"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 906/2010

av den 11 oktober 2010

om ändring för hundratrettiosjunde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 7.1 a och 7a.5 ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 förtecknas de personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av tillgångar (tidigare även kallat *penningmedel*) och ekonomiska resurser enligt den förordningen.

- (2) Den 27 och den 29 september 2010 beslutade Förenta nationernas säkerhetsråds sanktionskommitté att ändra identifieringsuppgifterna för två fysiska personer på sin förteckning över de personer, grupper och enheter för vilka frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser bör gälla.

- (3) Bilaga I bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Karel KOVANDA

Tf. generaldirektör för yttre förbindelser

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ Artikel 7a infördes genom rådets förordning (EU) nr 1286/2009 (EUT L 346, 23.12.2009, s. 42).

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras på följande sätt:

- (1) Under rubriken Fysiska personer ska "Yasser Mohamed Ismail **Abu Shaweesh** (*alias* Yasser Mohamed Abou Shaweesh). Född den 20 november 1973 i Benghazi, Libyen. Pass nr: a) 939254 (egyptiskt resedokument), b) 0003213 (egyptiskt pass), c) 981358 (egyptiskt pass), d) C00071659 (ersättning för pass utfärdad av Förbundsrepubliken Tyskland). Övriga upplysningar: frihetsberövad i Tyskland sedan januari 2005. Dag som avses i artikel 2a.4 b: den 6 december 2005." ersättas med följande:

"Yasser Mohamed Ismail **Abu Shaweesh** (*alias* Yasser Mohamed Abou Shaweesh). Född den 20 november 1973 i Benghazi, Libyen. Pass nr: a) 939254 (egyptiskt resedokument), b) 0003213 (egyptiskt pass), c) 981358 (egyptiskt pass), d) C00071659 (ersättning för pass utfärdad av Förbundsrepubliken Tyskland. Övriga upplysningar: bror: Ismail Mohamed Ismail Abi Shaweesh. Dag som avses i artikel 2a.4 b: den 6 december 2005."

- (2) Under rubriken Fysiska personer ska "Mohammed **Benhammedi** (*alias* a) Mohamed Hannadi, b) Mohamed Ben Hammedi, c) Muhammad Muhammad Bin Hammidi, d) Ben Hammedi, e) Panhammedi, f) Abu Hajir, g) Abu Hajir Al Libi, h) Abu Al Qassam). Adress: Midlands, Förenade kungariket. Född den 22 september 1966 i Libyen. Libanesisk medborgare." ersättas med följande:

"Mohammed **Benhammedi** (*alias* a) Mohamed Hannadi, b) Mohamed Ben Hammedi, c) Muhammad Muhammad Bin Hammidi, d) Ben Hammedi, e) Panhammedi, f) Abu Hajir, g) Abu Hajir Al Libi, h) Abu Al Qassam, i) Hammedi Mohamedben). Adress: Midlands, Förenade kungariket. Född den 22 september 1966 i Libyen. Libysk medborgare."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 907/2010**av den 11 oktober 2010****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	80,7
	MK	56,9
	TR	78,0
	XS	50,2
	ZZ	66,5
0707 00 05	MK	54,8
	TR	135,2
	ZZ	95,0
0709 90 70	TR	120,5
	ZZ	120,5
0805 50 10	AR	92,3
	BR	100,4
	CL	62,4
	IL	102,3
	TR	98,9
	UY	117,2
	ZA	73,9
	ZZ	92,5
0806 10 10	BR	221,3
	TR	124,4
	ZA	64,2
	ZZ	136,6
0808 10 80	AR	75,7
	BR	51,1
	CL	121,2
	CN	82,6
	NZ	96,3
	ZA	86,9
	ZZ	85,6
0808 20 50	CN	75,4
	ZA	77,5
	ZZ	76,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 908/2010**av den 11 oktober 2010****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2010/11 har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 867/2010 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens förordning (EU) nr 903/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 266, 9.10.2010, s. 58.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 12 oktober 2010

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	48,93	2,79
1701 99 10 ⁽²⁾	48,93	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,93	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 909/2010**av den 11 oktober 2010****om fastställande av tilldelningskoefficienter för licenser för export av ost till Förenta staterna under 2011 inom ramen för vissa Gatt-kvoter**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1187/2009 av den 27 november 2009 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1234/2007 i fråga om exportlicenser och exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter⁽²⁾, särskilt artikel 23.1 första stycket och 23.3 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EU) nr 635/2010 av den 19 juli 2010 om öppnande av förfarandet för tilldelning av exportlicenser för export av ost till Förenta staterna under 2011 inom ramen för vissa Gatt-kvoter⁽³⁾ inleds förfarandet för tilldelning av licenser för export av ost till Förenta staterna under 2011 inom ramen för de Gatt-kvoter som avses i artikel 21 i förordning (EG) nr 1187/2009.
- (2) För vissa kvoter och produktgrupper överskrider ansökningarna om exportlicenser de kvantiteter som finns tillgängliga för kvotåret 2011. Det bör därför fastställas tilldelningskoefficienter enligt artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1187/2009.
- (3) När det gäller produktgrupper och kvoter där de inlämnade ansökningarna avser kvantiteter som är mindre än de som finns tillgängliga, bör de återstående kvantiteterna

i enlighet med artikel 23.3 i förordning (EG) nr 1187/2009 fördelas mellan de sökande i proportion till de kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in. Tilldelningen av dessa kompletterande kvantiteter bör också förutsätta att de berörda aktörerna informerar den behöriga myndigheten om de kvantiteter de kan godta och att de ställer säkerheter för dem.

- (4) Med tanke på den tidsfrist inom vilken tilldelningskoefficienterna ska fastställas enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 635/2010 bör den här förordningen börja tillämpas så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser som i enlighet med förordning (EU) nr 635/2010 lämnas in för de produktgrupper och kvoter som avses i anmärkningarna 16-Tokyo, 16-, 17-, 18-, 20- och 21-Uruguay i kolumn 3 i bilagan till den här förordningen ska godkännas, med tillämpning av de tilldelningskoefficienter som anges i kolumn 5 i bilagan.

Artikel 2

Ansökningar om exportlicenser som i enlighet med förordning (EU) nr 635/2010 lämnas in för de produktgrupper och kvoter som avses i anmärkningarna 22- och 25-Tokyo, 22- och 25-Uruguay i kolumn 3 i bilagan till den här förordningen ska godkännas, för de begärda kvantiteterna.

Exportlicenser får utfärdas för kompletterande kvantiteter som fördelas enligt de tilldelningskoefficienter som anges i kolumn 6 i bilagan, om berörda aktörer inom en vecka från offentliggörandet av den här förordningen godtar kvantiteterna och ställer de säkerheter som krävs.

*Artikel 3*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 318, 4.12.2009, s. 1.⁽³⁾ EUT L 186, 20.7.2010, s. 16.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Jean-Luc DEMARTY
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

BILAGA

Produktgrupp enligt kompletterande anmärkningar i kapitel 4 i "Harmonized Tariff Schedule of the United States of America"		Grupp- och kvotbe-teckning	Tillgängliga kvantite-ter för 2011 (ton)	Tilldelningskoeffi-cient enligt artikel 1	Tilldelningskoeffi-cient enligt artikel 2
Anmärkning	Produktgrupp				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908,877	0,2409568	
		16-Uruguay	3 446,000	0,1832277	
17	Blue Mould	17-Uruguay	350,000	0,0542064	
18	Cheddar	18-Uruguay	1 050,000	0,3125000	
20	Edam/Gouda	20-Uruguay	1 100,000	0,1776486	
21	Italian type	21-Uruguay	2 025,000	0,0851556	
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393,006		4,9125750
		22-Uruguay	380,000		4,7500000
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003,172		4,2262326
		25-Uruguay	2 420,000		2,5548447

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 910/2010**av den 11 oktober 2010****om ändring av förordning (EU) nr 869/2010 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 oktober 2010**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 642/2010 av den 20 juli 2010 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) De importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 oktober 2010 fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 869/2010⁽³⁾.

- (2) Eftersom de beräknade genomsnittsvärdena av importtullarna avviker med 5 EUR/t från de fastställda värdena, bör de importtullar som fastställs i förordning (EU) nr 869/2010 justeras i motsvarande mån.

- (3) Förordning (EU) nr 869/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EU) nr 869/2010 ska ersättas med bilagorna till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 12 oktober 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2010.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187, 21.7.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 259, 1.10.2010, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 12 oktober 2010

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	14,39
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	0,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	14,39

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen för varor, som anländer till unionens via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet eller i Svarta havet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 642/2010 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

30.9.2010-8.10.2010

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	221,79	150,02	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	182,97	172,97	152,97	93,04
Tillägg för Mexikanska golfen	—	15,90	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	13,18	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 20,48 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 49,61 EUR/t

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 juli 2010

om stödåtgärd C 48/07 (f.d. NN 60/07) som genomförts av Polen till förmån för WRJ och WRJ-Serwis

[delgivet med nr K(2010) 4476]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/612/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

med beaktande av protokoll nr 8 till anslutningsfördraget om omstruktureringen av den polska stålindustrin ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med ovan nämnda bestämmelser ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter ⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) I samband med övervakningen av omstruktureringen av den polska stålindustrin underrättades kommissionen om förekomsten av oriktigheter i den polska stålrörsektorn. Efter Polens anslutning till EU genomfördes en kontroll å tjänstens vägnar av stödet till förmån för företagen Walcownia Rur Jedność Sp. z o.o., (nedan kallat WRJ) och WRJ-Serwis Sp. z o.o., (nedan kallat WRJ-Serwis). Kommissionen bad de polska myndigheterna om upplysningar genom skrivelser av den 6 april 2005, den 4 augusti 2005, den 3 november 2005, den 4 maj 2006, den 17 november 2006 och den 11 juli 2007. De polska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 7 juni 2005, den 29 september 2005, den 2 december 2005, den 18 maj 2006, den 31 maj 2006, den 10 januari 2007 och den 3 augusti 2007.
- (2) Genom en skrivelse av den 23 oktober 2007 underrättade kommissionen Polen om sitt beslut om att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i fördraget om Europeiska

unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ⁽³⁾ med anledning av en rad stödåtgärder som genomförts till förmån för företagen WRJ och WRJ-Serwis.

- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 24 november 2007 ⁽⁴⁾, och kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på de berörda stödåtgärderna.
- (4) Kommissionen mottog synpunkter från en berörd part. Kommissionen översände dem till de polska myndigheterna och gav dem möjlighet att lägga fram sina synpunkter. De polska myndigheterna gjorde detta i en skrivelse av den 16 februari 2009. De tog ställning till det formella granskningsförfarandet i skrivelser av den 21 januari 2008 och den 1 februari 2008.
- (5) Den 16 februari 2009 bad kommissionen om ytterligare upplysningar, som de polska myndigheterna lämnade i en skrivelse av den 4 juni 2009.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

2.1 Stödmottagare

2.1.1 WRJ

- (6) Företaget WRJ har sitt säte i Katowice och har 12 anställda inom administrationen. 40,736 % av företagets aktier innehas av Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o., (nedan kallat TFS), ett företag som till 99,6 % ägs av staten. 7,235 % av aktierna innehas av Walcownia Rur Silesia SA (nedan kallat *Walcownia Rur Silesia*), ett helägt dotterbolag till TFS.
- (7) De återstående aktieägarna är följande:
 - PIW Enpol Sp. z o.o. (19,009 % av aktierna),
 - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA (8,3 % av aktierna),

⁽¹⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 948.

⁽²⁾ EUT C 282, 24.11.2007, s. 21.

⁽³⁾ Den 1 december 2009 ersattes artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget av artikel 107 respektive 108. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 respektive 88 i EG-fördraget.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

- Kulczyk Privatstiftung (4,533 % av aktierna),
 - Huta Jedność (0,817 % av aktierna),
 - en rad andra minoritetsaktieägare med aktieandelar på mellan 0,004 % och 3,4 %.
- (8) Företaget WRJ grundades 1995 i syfte att bygga ett nytt valsverk för sömlösa rör med en årlig produktionskapacitet på 160 000 ton (nedan kallat *WRJ-projektet*).
- (9) Ursprungligen började ett annat företag, Huta Jedność, år 1978 bygga ett valsverk för sömlösa rör med en planerad produktionskapacitet på 400 000 ton. Byggarbetena upphörde 1980, eftersom företaget inte längre fick statligt stöd. Efter flera försök att sätta igång projektet på nytt lämnade Huta Jedność in en konkursansökan som inbegrep likvidering av tillgångar. Ansökan avlogs dock av domstolen. För närvarande är Huta Jedność ett företag i likvidation vars verksamhet består i att hyra ut sina produktionsstillgångar till andra företag och tillhandahålla tjänster.
- (10) WRJ-projektet omfattade delar av infrastruktur, maskiner och anläggningar som Huta Jedność tidigare hade införskaffat för sitt ursprungliga projekt, och tanken var att valsverket skulle byggas på den tomt som tidigare ägdes av Huta Jedność. Nya investerare inbjöds att delta i WRJ-projektet, som inleddes 1997. Genomförandet av WRJ-projektet avbröts 2001, och sedan dess har investerarna dragit sig ur. Även om det förefaller som om 86 % av arbetena har genomförts har WRJ inte inlett någon produktionsverksamhet.
- (11) Walcownia Rur Silesia, ett helägt dotterbolag till TFS som grundades i samband med planerna på att konsolidera den polska stålårssektorn (se skälen 15–17), ansökte den 4 september 2007 om att WRJ skulle försättas i konkurs och att dess tillgångar skulle likvideras. Den 23 januari 2008 försatte distriktsdomstolen i Katowice WRJ i konkurs och meddelade att dess tillgångar skulle likvideras, för vilket den utsåg en konkursförvaltare. Det förefaller dock som om inga av WRJ:s tillgångar har sålts inom ramen för konkursförfarandet.
- 2.1.2 *WRJ-Serwis*
- (12) Företaget WRJ-Serwis grundades 2001 genom ombildning av företaget Zakład Usług Energomechanicznych "Jedność" SA, som grundats 1999. Aktierna i företaget ägs av TFS (54,66 %), PIW ENPOL Sp. z o.o. (36,77 %), Complex Sp. z o.o. (8,29 %) och Huta Jedność (0,28 %).
- (13) WRJ-Serwis ursprungliga syfte var att genomföra en del av WRJ:s projekt och även att ge WRJ bättre möjligheter till kredit. WRJ-Serwis inledde dock aldrig någon investeringsverksamhet. Efter det att Huta Jedność avslutade sin tillverkning i drageriet i början av 2004 har WRJ-Serwis däremot tillverkat kalldragna sömlösa stålrör sedan maj 2004. Denna verksamhet skedde till en början med hjälp av tillgångar som hyrdes ut av Huta Jedność. Dessa tillgångar togs därefter över av ING Bank Śląski SA, och slutligen av Walcownia Rur Silesia. WRJ-Serwis förvärvade dessutom 9/10 av den permanenta nyttjanderätten till den tomt där WRJ:s projekt är beläget och 9/10 av äganderätten till de byggnader som har uppförts på tomt.
- (14) WSJ-Serwis upphörde med sin operativa verksamhet i april 2008, då Walcownia Rur Silesia tog över produktionen av stålrör i drageriet.
- 2.1.3 *Konsolidering av företagen WRJ och WRJ-Serwis och försök att privatisera dem*
- (15) År 2004 började TFS söka en strategisk investerare till WRJ och WRJ-Serwis. År 2005 uppmanades berörda parter lämna in anbud, och anbud mottogs av två av dessa. Med den ena av anbudsgivarna upprättades slutligen ett ramavtal, enligt vilket denna skulle förvärva WRJ:s och WRJ-Serwis tillgångar inteckningsfritt. Avtalet upplöstes dock i oktober 2006 till följd av att villkoren i avtalet inte hade uppfyllts. I december 2006 inledde TFS ett nytt anbuds förfarande, men något bindande anbud inkom inte.
- (16) Efter följande anbudsinfordran som offentliggjordes 2007 beslöt TFS att konsolidera WRJ och WRJ-Serwis, för att underlätta en privatisering av dem. I detta syfte grundades två nya företag, nämligen FEREX Sp. z o.o. (nedan kallat *FEREX*) och Walcownia Rur Silesia. TFS äger 100 % av aktierna i båda företagen. Genom Walcownia Rur Silesia och FEREX förvärvade TFS de tillgångar som behövdes för att genomföra WRJ-projektet och tog över WRJ:s och WRJ-Serwis skulder.
- a) Walcownia Rur Silesia blev fordringsägare till WRJ i och med att företaget av bankkonsortiet köpte fordringar på WRJ till ett belopp av 168 940 469 zloty, och av företaget Stalexport fordringar på WRJ till ett belopp av 95 595 057 zloty. Walcownia Rur Silesia köpte dessutom drageriets lösa egendom av det bankkonsortium som leddes av ING Bank Śląski.
- b) Även FEREX blev fordringsägare till WRJ i och med att det företaget av bankerna köpte fordringar på WRJ på sammanlagt 142 941 270,43 zloty, för vilka säkerhet hade ställts i form av den tomt som tillhörde WRJ och WRJ-Serwis.
- (17) I augusti 2008 gjorde de polska myndigheterna ett nytt försök att sälja företagen WRJ, WRJ-Serwis, FEREX och Walcownia Rur Silesia. TFS och Walcownia Rur Silesia bjöd in berörda parter till förhandlingar om ett gemensamt inköp av Walcownia Rur Silesias egendom, aktiekapitalet i FEREX, TFS fordringar på FEREX och TFS andel av WRJ-Serwis aktiekapital. Förfarandet avslutades den 15 januari 2009. Det ledde dock inte till försäljning av någon av de tillgångar som erbjudits.

2.2 Åtgärder som ska bedömas

- (18) De åtgärder som beviljats till förmån för WRJ består av kapitalinvesteringar av TFS (2.2.1), garantier som beviljats av TFS (2.2.2.) och säkerhet som beviljats av statskontoret (2.2.3). Åtgärderna till förmån för WRJ-Serwis omfattar de kapitalinvesteringar som genomförts av TFS.

2.2.1 TFS kapitalinvesteringar i WRJ

- (19) TFS första kapitalinvestering i WRJ genomfördes den 26 juni 2002, då WRJ:s aktieägare beslutade höja aktiekapitalet. TFS erhöll i utbyte mot fordringar aktier till ett nominalt värde av 15 miljoner zloty. Det rörde sig om TFS fordringar på Huta Andrzej och Huta Katowice, som uppgick till 15 miljoner zloty. Höjningen av aktiekapitalet registrerades och trädde i kraft den 22 november 2002.

- (20) Den 17 januari 2003 beslutade WRJ:s aktieägare att höja aktiekapitalet en andra gång. TFS erhöll i utbyte mot sina fordringar på WRJ aktier till ett nominellt värde av 40 miljoner zloty (omvandling av skulder till aktiekapital). Det nominella värdet av fordringarna uppgick till 40 miljoner zloty. TFS hade övertagit dem redan i december 2002 av ING Bank Śląski SA Höjningen av kapitalet registrerades och trädde i kraft den 25 augusti 2003.

2.2.2 Garantier som WRJ beviljats av TFS

- (21) År 2001 beviljade TFS WRJ en garanti på 5 miljoner zloty som avsåg ett lån på 20 miljoner zloty. WRJ hade beviljats detta lån 1999 av Wojewódzki Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (vojvodskapsfonden för miljöskydd och vattenförvaltning).
- (22) Även 2001 beviljade TFS WRJ en garanti på 50 miljoner zloty som avsåg ett lån på 115 miljoner zloty. WRJ hade beviljats detta lån 1996 av Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (den nationella fonden för miljöskydd och vattenförvaltning).

2.2.3 Säkerhet som statskontoret ställt för WRJ

- (23) Den 14 oktober beviljade statskontoret en garanti som täckte 45 % av kapitalet och räntorna för två lån till ett sammanlagt belopp av 262,5 miljoner zloty. Dessa lån – det ena i utländsk valuta och det andra i zloty – hade beviljats av ett bankkonsortium 1997.
- (24) Den 2 januari 2003 höjde regeringen den statliga garantin till 55 % genom att underteckna de relevanta handlingarna. Garantihöjningen har dock inte genomförts.

2.2.4 TFS kapitalinvesteringar i WRJ-Serwis

- (25) I december 2003 gick TFS in med kapital i WRJ-Serwis i syfte att få aktiemajoritet i företaget och därmed kontroll över WRJ-projektet. Genom ett beslut i december 2003 gav aktieägarna i WRJ-Serwis sitt samtycke till att TFS kunde ta över deras aktier. Aktiernas nominella värde

uppgick till 7 910 000 zloty. TFS förvärvade största delen av aktierna i utbyte mot de fordringar TFS hade i Huta Jedność. Dessa fordringar överfördes till WRJ-Serwis. Dessutom erlade TFS betalning i kontanter (890 000 zloty) och in natura (metallspån från Huta Jedność som råmaterial för vidare bearbetning, med ett överföringsvärde på 450 000 zloty.) En överenskommelse om förvärvet av aktierna undertecknades den 8 juni 2004. Höjningen av kapitalet registrerades dock först den 17 augusti 2007.

- (26) En annan befintlig aktieägare, PIW Enpol Sp. z o.o., och en ny aktieägare, Complex Sp. z o.o. (båda privatföretag) förvärvade samtidigt som TFS aktier som ingick i det höjda aktiekapitalet. Företagen förvärvade aktierna genom att överföra sina fordringar från Huta Jedność till WRJ-Serwis.

3. SKÄL FÖR INLEDANDET AV DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (27) Såsom anges i skäl 3 fattade kommissionen den 23 oktober 2007 beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*). I beslutet om att inleda förfarandet meddelade kommissionen inledningsvis att den ansåg sig vara behörig att fatta ett avgörande i fallet och att de berörda åtgärderna utgör statligt stöd som inte är förenligt med den inre marknaden.

3.1 Tillämplig lagstiftning och kommissionens behörighet

- (28) I sitt beslut om att inleda förfarandet ansåg kommissionen att artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, dvs. de dåvarande artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget, vanligen inte är tillämpliga på stöd som beviljats före EU-anslutningen och som inte längre tillämpas efter anslutningen. Bestämmelserna i protokoll nr 8 till anslutningsfördraget om omstruktureringen av den polska stålindustrin (nedan kallat *protokoll nr 8*) kan anses som en *lex specialis* i förhållande till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. Enligt dessa bestämmelser utvidgades kontrollen av statligt stöd på grundval av EUF-fördraget till att omfatta allt stöd som beviljats för omstrukturering av den polska stålindustrin mellan 1997 och 2006. Kommissionen skulle således i princip vara behörig att bedöma sådant stöd.

- (29) När det gäller frågan om tillverkare av stålrör såsom WRJ och WRJ-Serwis utgör en del av "stålindustrin" i den mening som avses i protokoll nr 8 beaktade kommissionen följande: Protokoll nr 8 byggde på det nationella omstrukturingsprogrammet (program för omstrukturering och utvecklingsplanen för den polska järn- och stålindustrin, nedan kallat *det nationella omstrukturingsprogrammet*). Räckvidden för både det nationella omstrukturingsprogrammet och protokoll nr 8 var inte begränsad till räckvidden för bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (nedan kallat *EKSG-fördraget*), utan omfattade också vissa järn- och stålindustrisektorer, såsom sömlösa rör och stora svetsade rör.

(30) Enligt beslutet om att inleda förfarandet var, för det första, denna tolkning förenlig med definitionen av stålindustrin i EU:s regler om statligt stöd, dvs. definitionen i bilaga B till de sektorsöverskridande rambestämmelserna⁽⁵⁾. För det andra framgick detta av det nationella omstrukturingsprogrammet, vars stödmottagare till hälften utgjordes av tillverkare av rör. Huta Jedność deltog i själva verket i den process som fastställdes i omstrukturingsprogrammet och nämndes flera gånger i utkastet till det nationella omstrukturingsprogrammet, men företaget betraktades slutligen inte som en potentiell stödmottagare, eftersom företaget hade gått i konkurs 2002 och avsikten var att det skulle likvideras.

(31) Kommissionen ansåg därför att förbudet att bevilja stöd utanför ramen för det nationella omstrukturingsprogrammet och protokoll nr 8 var tillämpligt på Huta Jedność, WRJ och WRJ-Serwis.

3.2 Förekomst av statligt stöd

(32) När det gäller de investeringar i WRJ som gjordes av TFS och den säkerhet som ställts av TFS uttryckte kommissionen allvarliga farhågor för att detta inte skett i enlighet med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. När åtgärderna genomfördes befann sig WRJ i svårigheter och kunde inte få finansiering på kapitalmarknaden. Kommissionen uttryckte också tvivel i fråga om företagets möjligheter att få tillräcklig avkastning på investeringarna. Kommissionen ansåg också att det skulle vara svårt att motivera investeringen med det faktum att TFS hade för avsikt att privatisera WRJ i framtiden.

(33) När det gäller den garanti som statskontoret beviljat WRJ ansåg kommissionen att det inte är klart om WRJ år 1997, vid tiden för beviljandet av garantin, befann sig i svårigheter. När det gäller höjningen av garantin 2003 kan man dock betrakta WRJ som ett företag i svårigheter och kommissionen uttryckte därför tvivel på att höjningen av garantin var förenlig med principen om en privat investerare.

(34) När det gäller de investeringar i WRJ som gjordes av TFS uttryckte kommissionen sina farhågor om att de inte skett i enlighet med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. Kommissionen konstaterade att företaget 2003 befann sig i svårigheter och att det därför var tvivelaktigt om investeringarna skulle kunna ge en tillfredsställande avkastning.

3.3 Det statliga stödets förenlighet med den inre marknaden

(35) Kommissionen kunde inte konstatera några skäl till varför det eventuella statliga stödet skulle ha kunnat betraktas som förenligt med den inre marknaden, eftersom investeringar i eller omstrukturingsstöd till stålindustrin mellan 1997 och 2006 var förbjudet enligt protokoll nr 8 och därmed enligt EU:s regler om statligt stöd.

⁽⁵⁾ Se bilaga B till de sektorsövergripande rambestämmelserna (EGT C 70, 19.3.2002, s. 8) som tillämpades från och med den 24 juli 2002 (punkt 39) och ersattes av bilaga I till riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2007–2012 (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13).

4. DE POLSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER PÅ BESLUTET OM ATT INLEDA FÖRFARANDET

(36) I skrivelser av den 21 januari 2008 och den 1 februari 2008 lämnade de polska myndigheterna sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet. Sammanfattningsvis håller de inte med om kommissionens tolkning av protokoll nr 8 och vidhåller att de berörda åtgärderna inte utgör statligt stöd.

4.1 Tillämplig lagstiftning och kommissionens behörighet

(37) De polska myndigheterna anser att protokoll nr 8, som utgör ett undantag från principen om att inte ingripa när det gäller statligt stöd före anslutningen, inte ska ges en vid tolkning.

(38) De påpekar för det första att rörtillverkarna och deras produkter inte omfattades av bilaga I till protokoll 2 till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan⁽⁶⁾ (nedan kallat *protokoll 2 till Europaavtalet*) och att de därför inte faller inom dess tillämpningsområde.

(39) För det andra infördes förbudet mot att bevilja statligt stöd till rörtillverkare i medlemsstaterna den 24 juli 2002 genom ikraftträdandet av bilaga B till de sektorsövergripande rambestämmelserna, där räckvidden för begreppet "stålindustrin" fastställs. Enligt den definitionen ingick sömlösa rör och stora svetsade rör i stålindustrin. Av denna anledning omfattas rörtillverkarna även av det nationella omstrukturingsprogram som godkändes av kommissionen 2003 och av protokoll nr 8. Tidigare, när EKSG-fördraget var tillämpligt, ingick inte rörindustrin.

(40) De polska myndigheterna hävdar att protokoll 8 ska tolkas så, att stöd till rörtillverkare som beviljats före den 24 juli 2002 inte ska vara underkastat kommissionens kontroll, på samma sätt som andra åtgärder som genomfördes innan anslutningsfördraget trädde i kraft. Efter detta datum har rörtillverkarna omfattats av de nämnda begränsningarna.

(41) När det gäller stödmottagarnas medvetenhet anser de polska myndigheterna att WRJ-Serwis kan betraktas som en tillverkare av stålprodukter först från och med 2004, då företaget inledde sin verksamhet i drageriet, och eventuella statliga åtgärder fram till detta datum inte kan anses som statligt stöd till förmån för stålindustrin.

(42) De polska myndigheterna understryker vidare att WRJ-projektet inte utgör en fortsättning på det tidigare Huta Jedność-projektet.

⁽⁶⁾ EGT L 348, 31.12.1993, s. 2.

4.2 Förekomst av statligt stöd

- (43) De polska myndigheterna hävdar dessutom att TFS, även om det kontrolleras av statskontoret, handlar i enlighet med marknadsekonomiska principer för att generera vinst. Dess handlande med avseende på WRJ och WRJ-Serwis hängde inte samman med någon särskild kontroll eller övervakning från statens sida. Av denna anledning utövade statskontoret inte nödvändigtvis kontroll i den mening som avses i målet *Stardust Marine* ⁽⁷⁾.
- (44) När det gäller kapitalhöjningen i WRJ och de garantier som TRJ lämnat anser de polska myndigheterna att TFS inte gav WRJ något betydande tillskott av medel för WRJ-projektet. Bytet av fordringar till aktier i WRJ var dessutom ekonomiskt sett mer rationellt än att driva in fordringarna direkt. Vid tidpunkten för TFS investering i WRJ förfogade TFS dessutom över affärsplaner av vilka WRJ-projektets lönsamhet framgick. Även bankkonsortiet var redo att trygga ytterligare finansiering för WRJ. TFS agerade därför på samma sätt som en privat investerare i en marknadsekonomi.
- (45) De polska myndigheterna anser att höjningen av den statliga garantin till förmån för WRJ var förenlig med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, eftersom värdet av säkerheten var betydande och WRJ för höjningen av garantin hade betalat en garantiavgift till statskontoret i enlighet med marknadsräntan. Dessutom hade det ställs som villkor för garantin att bankerna skulle bevilja ytterligare finansiering för WRJ-projektet, vilket dock inte skedde. Höjningen av garantin ägde därför aldrig rum och de polska myndigheterna anser att WRJ inte kunde dra några fördelar.
- (46) De polska myndigheterna anser att kapitalinvesteringen till förmån för WRJ-Serwis är förenlig med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. För det första förvärvades aktier inte bara av TFS utan också av privata aktieägare. För det andra befann sig WRJ-Serwis inte i finansiella svårigheter och TFS fattade sitt beslut för att i framtiden få del av den vinst som WRJ-Serwis skulle generera. Vidare lyckades TFS få kontrollen över WRJ-serwis och de fastigheter där WRJ-projektet byggdes.
- (47) De polska myndigheterna hävdar att konsolideringen av WRJ och WRJ-Serwis var den enda möjligheten att överföra WRJ-projektet på en privat investerare som skulle slutföra projektet och samtidigt se till att en så stor del som möjligt av statens investeringar skulle återvinnas.

5. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (48) Kommissionen mottog synpunkter från en berörd tredje part, som bestämt motsatte sig det stöd som beviljats av Polen. Denna part påpekade att rören aldrig ingick bland de produkter som omfattades av EKSG-fördraget och att rörindustrin måste genomföra omstruktureringen på egen

bekostnad, utan statligt stöd. Om stödet i det aktuella fallet godkändes skulle detta skada den europeiska rörindustrin. Den berörda parten hävdade också att ett godkännande av stödet kan hota dess försök att påvisa att vissa rörimporterande länder bedriver import till EU till dumpade eller subventionerade priser. Parten hävdade dessutom att en särskild ekonomisk situation rådde i den europeiska sektorn för sömlösa stålrör med tanke på den överkapacitet som rådde i Europa, vilket krävde att en stor del av produktionen exporterades, eftersom importen från Kina ökade 2007.

6. POLENS SYNPKUNKTER PÅ DEN BERÖRDA PARTENS SYNPKUNKTER

- (49) Den berörda partens synpunkter framfördes för de polska myndigheterna som lade fram sina synpunkter den 16 februari 2009. De polska myndigheterna håller med om att det behövs klara regler för att åstadkomma en rättvis konkurrens på rörmarknaden.
- (50) De polska myndigheterna håller med den tredje parten om att rören aldrig hade omfattats av EKSG-fördraget och vidhåller att det var först i och med de sektorsövergripande rambestämmelserna, som trädde i kraft den 24 juli 2002, som rörtillverkarna inbegreps i stålindustrin. Förbudet mot statligt stöd till förmån för rörindustrin gäller därför först från och med den 24 juli 2002, då denna utvidgade definition av rörindustrin trädde i kraft.
- (51) De polska myndigheterna påpekar ånyo att WRJ aldrig inledde någon produktionsverksamhet och att WRJ-Serwis upphörde med sin produktion 2008. De betonar att Polen aldrig har beviljat statligt stöd till WRJ.

7. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

7.1 Tillämplig lagstiftning och kommissionens behörighet

- (52) De berörda åtgärderna beviljades före Polens anslutning till EU den 1 maj 2004. I princip är artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget inte tillämpliga på stöd som beviljats före anslutningen och som inte tillämpas efter anslutningen ⁽⁸⁾. Genom avvikelse från denna allmänna princip och undantagsvis har kommissionen, på grundval av protokoll nr 8 till anslutningsfördraget, behörighet att granska det statliga stöd som Polen har beviljat i samband med omstruktureringen av landets stålindustri före anslutningen till EU.

⁽⁸⁾ I domen av den 1 juli 2009 i de förenade målen T-273/06 och T-297/06 ISD Polska m.fl. mot kommissionen bekräftade förstainstansrätten i punkt 90 att parterna inte har "ifrågasatt att artiklarna 87 EG och 88 EG inte ska tillämpas på stöd som beviljats före anslutningen och som inte är tillämpligt därefter". Se även skäl 108 i kommissionens beslut 2006/937/EG av den 5 juli 2005 om det statliga stöd C 20/04 (ex NN 25/04) som beviljats företaget Huta Częstochowa S.A. (EUT L 366, 21.12.2006, s. 1) och skäl 202 och följande i kommissionens beslut 2010/3/EG av den 6 november 2008 om det statliga stöd C 19/05 (f.d. N 203/05) som Polen har genomfört till förmån för Stocznia Szczecińska (EUT L 5, 8.1.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Mål C-482/99, *Stardust Marine*, REG [2002], s. I-4397.

7.1.1 Protokoll nr 8 som en *lex specialis*

- (53) Protokoll nr 8 innehåller en bestämmelse som tillåter att Polen slutför den omstrukturering av stålindustrin som påbörjades före anslutningen. Omstruktureringen av den polska stålindustrin före anslutningen genomfördes på grundval av protokoll 2 till Europaavtalet och förlängdes genom ett beslut av associeringsrådet EU–Polen (nedan kallat *associeringsrådets beslut*)⁽⁹⁾.
- (54) I protokoll 2 till Europaavtalet beviljades Polen en femårig period med amorteringsfrihet, från 1992 till 1996, under vilken landet fick använda statligt stöd för att omstrukturera sin stålindustri enligt definitionen i EKSG-fördraget.
- (55) Den amorteringsfria perioden förlängdes genom ett beslut av associeringsrådet med ytterligare åtta år från och med den 1 januari 1997 eller till och med Polens anslutning till EU. Under denna period hade Polen undantagsvis rätt att bevilja statligt stöd för omstrukturering i fråga om "stålprodukter" enligt de villkor som anges i protokoll nr 2 till Europaavtalet (och vilkas tillämpning förlängdes genom associeringsrådets beslut) och på grundval av det nationella omstruktureringensprogram som Polen hade lagt fram för kommissionen i april 2003. Efter kommissionens bedömning av det nationella omstruktureringensprogrammet godkände medlemsstaterna den polska ansökan i juli 2003⁽¹⁰⁾.
- (56) Enligt protokoll nr 8 har kommissionen efter Polens anslutning till EU behörighet att övervaka det statliga stöd som Polen beviljar på grundval av protokoll 2 till Europaavtalet (och senare på grundval av associeringsrådets beslut) och det nationella omstruktureringensprogrammet. Dessutom fastställs i protokoll nr 8 att kommissionen har rätt att återkräva stöd som beviljats i strid med protokoll 2 till Europaavtalet och det nationella omstruktureringensprogrammet. Protokoll nr 8 har därför karaktären av *lex specialis*, som undantagsvis och med avvikelse från de allmänna principerna medger retroaktiv övervakning och granskning av statligt stöd som Polen beviljat den polska stålindustrin före anslutningen. Detta bekräftades av tribunalen, som konstaterade att protokoll nr 8 utgör *lex specialis* i förhållande till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, genom vilken kommissionens granskning av statligt stöd på grundval av EUF-fördraget utvidgas till stöd som beviljats till förmån för omstruktureringen av den polska stålindustrin 1997–2003⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ Beslut nr 3/2002 av associeringsrådet EU–Polen av den 23 oktober 2002 om förlängning av den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 om EKSG-produkter till Europaavtalet (EUT L 186, 25.7.2003, s. 38).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 2003/588/EG av den 21 juli 2003 om uppfyllande av villkoren i artikel 3 i beslut nr 3/2002 av associeringsrådet EU–Polen av den 23 oktober 2002 om förlängning av den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 om EKSG-produkter till Europaavtalet (EUT L 199, 7.8.2003, s. 17).

⁽¹¹⁾ Mål T-288/06, *Huta Częstochowa*, REG [2009], s. II-2247, punkt 44.

7.1.2 Räckvidden för kommissionens retroaktiva kontrollbehörighet på grundval av protokoll nr 8

- (57) I föreliggande förfarande måste kommissionen bedöma om den exceptionella retroaktiva kontrollbehörighet som behandlas i skälen 53–56 även omfattar åtgärder som Polen genomfört till förmån för rörtillverkare före EU-anslutningen. I detta syfte måste de rättsliga grunder som är tillämpliga i detta fall, dvs. protokoll nr 8 jämfört med protokoll nr 2 till Europaavtalet och associeringsrådets beslut, tolkas för att fastställa om dessa bestämmelser omfattar åtgärder till förmån för polska rörtillverkare före EU-anslutningen.
- (58) Det är en allmänt omfattad rättslig princip att bestämmelserna i en *lex specialis*, som avviker från allmänna bestämmelser, måste tolkas restriktivt. En restriktiv tolkning av de ovan nämnda rättsliga grunderna (se skälen 59–65) leder till slutsatsen att kommissionens exceptionella retroaktiva kontrollbehörighet är begränsad till åtgärder som beviljats till förmån för tillverkare av EKSG-produkter före EU-anslutningen. Denna behörighet omfattar således inte åtgärder till förmån för rörtillverkare.

7.1.3 Tolkning av de rättsliga grunderna

- (59) Kommissionens retroaktiva behörighet att kontrollera och övervaka stödet till den polska stålindustrin före anslutningen anges i punkterna 12 och 18 i protokoll nr 8. Genom punkt 12 bemyndigas kommissionen och rådet att övervaka hur omstruktureringen genomförs före och efter anslutningen fram till 2006. Genom punkt 18 bemyndigas kommissionen att återkräva det statliga stöd som har beviljats i strid med villkoren i protokoll nr 8.
- (60) I punkt 1 i protokoll nr 8 anges att det statliga stöd som Polen beviljat för "bestämda delar av den polska stålindustrin" anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att "den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 om EKSG-produkter till Europaavtalet [...] har förlängts så att det gäller fram till anslutningen", de villkor som anges i omstruktureringensplanen uppfylls, de villkor som anges i protokoll nr 8 är uppfyllda, och "inget statligt stöd för omstrukturering betalas till den polska stålindustrin efter anslutningsdagen".
- (61) Dessutom anges i punkt 2 i protokoll nr 8 att omstruktureringen av den polska stålindustrin, som den beskrivs i de individuella verksamhetsplanerna för de företag som förtecknas i bilaga 1, ska vara avslutad senast den 31 december 2006. Enligt punkt 3 i protokoll nr 8 ska endast företag som förtecknas i bilaga 1 till det protokollet vara berättigade till statligt stöd inom ramen för omstruktureringensprogrammet för den polska stålindustrin.

- (62) I punkt 1 i protokoll nr 8 hänvisas uttryckligen till artikel 8.4 i protokoll 2 till Europaavtalet (vars tillämpning förlängdes genom associeringsrådets beslut). Protokoll 2 till Europaavtalet var tillämpligt endast på EKSG-stålprodukter (artikel 8.4 i protokoll 2) och de berörda stålprodukterna förtecknas i bilagan. I bilagan återgavs förteckningen av EKSG-produkter enligt bilaga 1 till EKSG-fördraget, där definitionen av EKSG-stålprodukter uttryckligen utesluter rör ("stålrör (sömlösa eller svetsade) [...] dragen tråd, blankglödgat stål och järngjutgods (rör, rörledningar och tillhörande anordningar samt annat järngjutgods)").
- (63) EKSG-fördraget upphörde att gälla den 23 juli 2002. Från och med den dagen omfattas statligt stöd till stålindustrin av EU:s allmänna rättsliga ram. Det beslutades vid detta tillfälle att definitionen av den europeiska stålindustrin skulle utvidgas till att även omfatta rörtillverkare. Den ändrade definitionen infördes i artikel 27 i bilaga B till de sektorsövergripande rambestämmelserna, enligt vilken EU:s stålindustri omfattar "sömlösa rör och ihåliga profiler" [...] "svetsade rör av järn eller stål". Denna utvidgade definition av stålindustrin övertogs senare i bilaga I till riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2007–2013⁽¹²⁾ och i artikel 2.29 i den allmänna gruppundantagsförordningen⁽¹³⁾.
- (64) Det har dock inte gjorts någon motsvarande uttrycklig ändring av protokoll 2 till Europaavtalet eller av associeringsrådets beslut, som skulle beakta den nya definitionen av EU:s stålindustri, som inbegriper rörtillverkare. Protokoll 2 till Europaavtalet upphörde att gälla den 31 december 1996. Associeringsrådets beslut förlängde giltigheten av protokoll 2 till Europaavtalet med åtta år från och med den 1 januari 1997 eller fram till dagen för Polens anslutning till EU (beroende på vilken dag som infaller först). Artikel 1 i associeringsrådets beslut rör "stålprodukter" i allmänhet, och dess tillämpningsområde är också uttryckligen knutet till artikel 8.4 i protokoll 2 till Europaavtalet, som uteslutande gäller EKSG-stålprodukter. Som villkor för förlängningen av giltighetstiden för protokoll 2 till Europaavtalet angavs särskilt att Polen skulle förelägga kommissionen ett nationellt omstruktureringsprogram och företagsplaner för stödmottagarna som "uppfyller kraven i artikel 8.4 i protokoll 2 och har utvärderats och godkänts av landets nationella tillsynsmyndighet för statligt stöd (byrån för konkurrens och konsumentskydd)".
- (65) Med anledning av ovanstående konstaterar kommissionen att punkt 18 i protokoll nr 8, tolkad i ljuset av punkterna 1–3 i protokoll nr 8, protokoll 2 till Europa-

avtalet och associeringsrådets beslut, inte ger kommissionen behörighet att kontrollera stöd som beviljats polska rörtillverkare före anslutningen.

7.1.4 Genomföranderegler för Europaavtalet som tolkningsverktyg

- (66) Utöver den rättsliga tolkningen av tillämpningsområdet för de relevanta rättsliga grunderna (dvs. protokoll nr 8, protokoll 2 till Europaavtalet och associeringsrådets beslut – se skälen 59–65 ovan) undersökte kommissionen också om genomföranderegler för tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd i Europaavtalet och protokoll 2, såsom de antagits av associeringsrådet EG–Polen 2001 (nedan kallade *genomföranderegler*)⁽¹⁴⁾ är relevanta för fastställandet av räckvidden för kommissionens retroaktiva kontrollbehörighet när det gäller åtgärder som genomförs till förmån för polska rörtillverkare före anslutningen.
- (67) Genomföranderegler utgör i princip procedurregler, som bör särskiljas från de materiella bestämmelserna för statligt stöd i Europaavtalet och protokoll 2 till Europaavtalet. Det bör dock noteras att genomföranderegler även innehåller detaljerade bestämmelser om bedömningskriterierna för ett stöds förenlighet med Europaavtalet och protokoll 2 till Europaavtalet.
- (68) I artikel 2.1 första meningen i genomföranderegler anges följande: "Bedömningen av huruvida individuella stöd och stödprogram är förenliga med Europaavtalet i enlighet med artikel 1 i dessa regler skall göras på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inbegripet gällande och framtida sekundärlagstiftning, ramar, riktlinjer och andra relevanta förvaltningsåtgärder som gäller i gemenskapen samt rättspraxis i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt och domstol och varje beslut som fattas av associeringsrådet enligt artikel 4.3." Enligt denna allmänna princip har de materiella kriterierna för förenligheten av statligt stöd med Europaavtalet i allmänhet en "dynamisk" karaktär, dvs. de beaktar löpande ändringar i EU-lagstiftningen och domstolens rättspraxis.

⁽¹²⁾ EUT C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽¹³⁾ EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Beslut nr 3/2001 av associeringsrådet EG–Polen av den 23 maj 2001 om antagande av genomföranderegler för tillämpning av de bestämmelser om statligt stöd som avses i artikel 63.1 iii och 63.2 i enlighet med artikel 63.3 i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, samt i artikel 8.1 iii och 8.2 i protokoll nr 2 om EKSG-produkter till det avtalet (EGT L 215, 9.8.2001, s. 39).

- (69) Artikel 2.1 andra meningen av genomförandereglerne hänvisar särskilt till de kriterier för förenlighet som tillämpas i enlighet med protokoll 2: "Om stöd och stödprogram avser produkter som omfattas av protokoll 2 till Europaavtalet, skall den första meningen i denna punkt tillämpas fullt ut med det undantaget att bedömningen inte skall göras på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av reglerna i artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen utan på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av reglerna om statligt stöd i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen". Det framgår klart av denna formulering att i motsats till när det gäller allmänt stöd, som det rör sig om i artikel 2.1 första meningen (se skäl 68), är den dynamiska utvecklingen av kriterierna för det stöd som omfattas av protokoll 2 till Europaavtalet knuten till EKSG-fördraget. Det anges dock inte klart hur kriterierna ska utvecklas efter det att EKSG-fördraget upphörde att gälla 2002.
- (70) I artikel 2.2 och 2.3 i genomförandereglerne fastställs mekanismen för hur ändringar av EU:s kriterier för förenlighet ska beaktas av de polska myndigheterna. De polska myndigheterna ska särskilt underrättas om eventuella ändringar i gemenskapens kriterier för förenlighet som inte har offentliggjorts, men "om Republiken Polen inte invänder mot sådana förändringar inom tre månader efter mottagandet av den officiella underrättelsen om dem, ska dessa förändringar utgöra kriterier för förenlighet i enlighet med punkt 1. Om Republiken Polen invänder mot sådana förändringar och med beaktande av den tillnärmning av lagstiftning som avses i Europaavtalet ska samråd ske i enlighet med artiklarna 7 och 8."
- (71) Även om Polen inte inom tidsfristen på tre månader motsatte sig ändringen av gemenskapens definition av stålindustri, genom vilken den utvidgades till att även omfatta rörtillverkare, kunde dessa ändringar i gemenskapslagstiftningen inte bli tillämpliga på åtgärder som föll utanför Europaavtalets tillämpningsområde, dvs. de som inte omfattades av EKSG-fördraget. Dessutom har protokoll nr 8 karaktären av *lex specialis*, vilket innebär att när kommissionen fastställer dess tillämpningsområde får den inte stödja sig på den utvidgning av EU:s definition av stålindustrin som skedde efter det att EKSG-fördraget upphörde att gälla. Slutsatsen måste därför dras att

det måste göras en klar åtskillnad mellan å ena sidan den "dynamiska" karaktären hos den lag som tillämpas på statligt stöd för stålindustrin i Polen som beviljats på grundval av EKSG-fördraget före anslutningen och å andra sidan den med nödvändighet restriktiva tolkningen av räckvidden för kommissionens retroaktiva kontrollbehörighet enligt protokoll nr 8, protokoll 2 till Europaavtalet och associeringsrådets beslut.

8. SLUTSATS

- (72) Med anledning av ovanstående konstaterar kommissionen att den inte har behörighet att granska de stödåtgärder som på grundval av protokoll nr 8 beviljats till förmån för polska rörtillverkare före anslutningen, särskilt under perioden 1997–2003. Detta förfarande avslutas därför att det konstaterats att kommissionen saknar behörighet att bedöma de åtgärder som omfattas av förfarandet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarande enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget som inlets genom en skrivelse riktad till Polen av den 23 oktober 2007 avslutas härmed eftersom kommissionen inte har den behörighet som avses i protokoll nr 8 till fördraget om Polens anslutning till EU att granska de stöd som av Polen under åren 2001, 2002 och 2003 beviljats till förmån för företagen WRJ och WRJ-Serwis.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 6 juli 2010.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 oktober 2010

om undantag från besluten 92/260/EEG och 2004/211/EG vad gäller tillfällig införsel av vissa registrerade hästar av hankön som deltar i ridsportevenemang i de förolympiska provspelen 2011 eller de olympiska spelen eller paralympiska spelen 2012 i Förenade kungariket

[delgivet med nr K(2010) 6854]

(Text av betydelse för EES)

(2010/613/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land ⁽¹⁾, särskilt artikel 19 ii, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 92/260/EEG av den 10 april 1992 om djurhälsovillkor och veterinärintyg för tillfällig införsel av registrerade hästar ⁽²⁾ indelas de tredjeländer från vilka det är tillåtet att tillfälligt införa registrerade hästar till unionen i sanitära grupper, för vilka motsvarande förslagor till djurhälsointyg enligt bilaga II till det beslutet ska användas. I det beslutet föreskrivs garantier för att okastrerade hästar av hankön som är äldre än 180 dagar inte utgör en risk när det gäller virusarterit.
- (2) I kommissionens beslut 2004/211/EG av den 6 januari 2004 om upprättande av en förteckning över tredje länder eller delar av tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av levande hästdjur och sperma, ägg och embryon från hästdjur ⁽³⁾ fastställs en förteckning över tredjeländer eller delar av tredjeländer från vilka medlemsstaterna ska tillåta tillfällig införsel av registrerade hästar, och dessutom fastställs villkoren för import av hästdjur från tredjeländer.
- (3) De trettionde olympiska sommarspelen (nedan kallade *olympiska spelen*) kommer att hållas i London i Förenade kungariket från och med den 27 juli till och med den 12 augusti 2012, följda av de fjortonde paralympiska sommarspelen (nedan kallade *paralympiska spelen*) från

och med den 29 augusti till och med den 9 september 2012. Ridsportevenemangen i olympiska spelen och paralympiska spelen 2012 utgör en integrerad del, och före dem anordnas ridsportevenemang vid de förolympiska provspelen, något som planeras att utgöra en tvåstjärnig internationell tävling den 4–10 juli 2011.

- (4) Registrerade hästar som deltar i ridsportevenemang under de förolympiska provspelen, olympiska spelen och paralympiska spelen kommer att stå under veterinärt överinseende av de brittiska behöriga myndigheterna och organisatören Internationella ridsportsförbundet (FEI).
- (5) Vissa registrerade hästar av hankön som kvalificerat sig för deltagande i dessa ridsportevenemang på hög nivå uppfyller eventuellt inte kraven i fråga om virusarterit i besluten 92/260/EEG och 2004/211/EG. Ett undantag från de kraven bör därför göras för okastrerade registrerade hästar av hankön som tillfälligt införs för att delta i dessa sportevenemang. I samband med undantaget bör djurhälso- och veterinärintygskraven fastställas för att utesluta risken för att virusarterit sprids genom avel eller spermainsamling.
- (6) Eftersom virusarterit är en anmälningspliktig sjukdom i Sydafrika, inte har rapporterats sedan 2001 och är föremål för kontroller i det landet, är det inte nödvändigt att utvidga undantaget till hästar som åtföljs av ett hälsointyg i enlighet med förлага F i bilaga II till beslut 92/260/EEG.
- (7) Kraven på veterinärkontroller av import från tredjeländer anges i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 130, 15.5.1992, s. 67.

⁽³⁾ EUT L 73, 11.3.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

- (8) Utvecklingen av det integrerade datoriserade Traces-systemet med veterinärinformation i enlighet med kommissionens beslut 2003/623/EG av den 19 augusti 2003 om utveckling av ett integrerat veterinärdatasystem (Traces) ⁽¹⁾ omfattar standardisering av dokumenten för deklarerings och veterinärkontroll för att man ska kunna hantera de insamlade uppgifterna och behandla dem i syfte att uppnå ökad hälsosäkerhet i Europeiska unionen. Kommissionen har därför antagit förordning (EG) nr 282/2004 av den 18 februari 2004 om inrättande av ett dokument för deklarerings och veterinärkontroll av djur från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽²⁾.
- (9) Genom kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av systemet Traces ⁽³⁾ inrättades en enhetlig databas (nedan kallad *Traces*) för övervakning av förflyttningar av djur inom Europeiska unionen och från tredjeländer som även tillhandahåller alla referensuppgifter om handel med sådana varor.
- (10) I kommissionens förordning (EG) nr 599/2004 av den 30 mars 2004 om antagande av en harmoniserad förlaga för intyg och inspektionsprotokoll för handel inom gemenskapen med djur och produkter av animaliskt ursprung ⁽⁴⁾ fastställs ett format för identifiering av sändningar som gör det möjligt att knyta de djurhåls handlingar som åtföljde djuret till gränskontrollstationen vid införseln till Europeiska unionen.
- (11) I kommissionens beslut 2009/821/EG av den 28 september 2009 om upprättande av en förteckning över godkända gränskontrollstationer, om fastställande av vissa regler för inspektioner som utförs av kommissionens veterinäre experter och om fastställande av veterinärenheter i Traces ⁽⁵⁾ lämnas närmare bestämmelser om ett kommunikationsnät mellan veterinärenheter i medlemsstaterna för uppföljning av förflyttningar av bland annat registrerade hästar som får införas tillfälligt.
- (12) Den gemensamma veterinärhandling vid införsel som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 282/2004 i kombination med intyg för förflyttning av sådana hästar från den första bestämmelsemedlemsstaten till andra medlemsstater (nedan kallat *intyg för vidarebefordran*), är det lämpligaste instrumentet för att säkerställa att okastrerade registrerade hästar av hankön som tillfälligt förts in på särskilda villkor beträffande virusarterit lämnar Europeiska unionen senast 90 dagar efter införseln och utan dröjsmål efter slutet på de ridsportevenemang som de deltagit i.
- (13) Eftersom intyget för vidarebefordran enligt avsnitt VII i förlagan till hälsointyget enligt beslut 92/260/EEG inte har implementerats i Traces är det nödvändigt att knyta

detta intyg för vidarebefordran via den gemensamma veterinärhandlingen vid införsel till ett hälsointyg enligt bilaga B till direktiv 90/426/EEG.

- (14) Med tanke på evenemangets omfattning och det begränsade antalet välkända hästar som förs in i Europeiska unionen enligt de särskilda villkor som anges i detta beslut, förefaller de ytterligare administrativa förfarandena rimliga.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 1 i beslut 92/260/EEG och artikel 6 a i beslut 2004/211/EG ska medlemsstaterna tillåta tillfällig införsel av okastrerade registrerade hästar av hankön som inte uppfyller kraven i fråga om virusarterit i led e v i avsnitt III i intygsförlagorna A–E i bilaga II till beslut 92/260/EEG, förutsatt att hästarna

- a) är avsedda att delta i följande ridsportevenemang i London i Förenade kungariket
- i) de förolympiska provspelen den 4–10 juli 2011,
 - ii) de trettionde olympiska spelen (nedan kallade *olympiska spelen*) den 27 juli–12 augusti 2012,
 - iii) de fjortonde paralympiska sommarspelen (nedan kallade *paralympiska spelen*) 29 augusti–9 september 2012, och
- b) uppfyller villkoren i artikel 2 i det här beslutet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska se till att de hästar som avses i artikel 1 (nedan kallade *hästar*) åtföljs av ett hälsointyg som motsvarar tillämplig förlaga av A–E i bilaga II till beslut 92/260/EEG i ändrad lydelse enligt följande:

- a) I led e v i avsnitt III rörande virusarterit ska följande läggas till:

”eller

— den registrerade hästen ska föras in enligt kommissionens beslut 2010/613/EU.”

⁽¹⁾ EUT L 216, 28.8.2003, s. 58.

⁽²⁾ EUT L 49, 19.2.2004, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 94, 31.3.2004, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 94, 31.3.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT L 296, 12.11.2009, s. 1.

b) Följande strecksatser ska läggas till den del av avsnitt IV som ska fyllas i av officiell veterinär:

— att hästen är avsedd att delta i ridsportevenemangen under de förolympiska provspelen i juli 2011/olympiska spelen i juli och augusti 2012/paralympiska spelen i augusti och september 2012 (*stryk under det som gäller och stryk över det som inte gäller*),

— anordningar har vidtagits för att föra ut hästen ur Europeiska unionen utan dröjsmål efter slutet på ridsportevenemangen under de förolympiska provspelen/olympiska spelen/paralympiska spelen (*stryk under det som gäller och stryk över det som inte gäller*) den (*ange datum*) via (*ange utförelseställets namn*),

— att hästen inte är avsedd för avel eller insamling av sperma under vistelsen på mindre än 90 dagar i en av Europeiska unionens medlemsstater.”

2. Medlemsstaterna får inte tillämpa ett alternativt kontrollsystem enligt artikel 6 i direktiv 90/426/EEG på hästarna.

3. Hästarnas status får inte omvandlas från tillfällig införsel till permanent införsel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska se till att de veterinärmyndigheter som utfärdar den gemensamma veterinärhandlingen vid införsel (nedan kallad *CVED-dokumentet*) enligt förordning (EG) nr 282/2004 förutom veterinärkontrollerna av hästarna i enlighet med direktiv 91/496/EEG även

a) till det utförelseställe som anges i avsnitt IV i det intyg som avses i artikel 2 b anmäler planerad export från Europeiska unionen genom att fylla i punkt 20 i CVED-dokumentet, och

b) med fax eller e-post anmäler hästarnas ankomst till den lokala veterinärenhet (GB04001) enligt artikel 2 b iii i beslut 2009/821/EG som är ansvarig för tävlingsplatsen för de ridsportevenemang som avses i artikel 1 (nedan kallad *tävlingsplatsen*).

2. Medlemsstaterna ska se till att hästarna på väg från den första bestämmelsemedlemsstaten enligt CVED-dokumentet till en efterföljande medlemsstat eller till tävlingsplatsen åtföljs av följande hälsohandlingar:

a) Hälsointyget, ifyllt enligt artikel 2.1, med det särskilda avsnittet VII för intyg om förflyttningar mellan medlemsstater ifyllt.

b) Hälsodeklarationen enligt bilaga B till direktiv 90/426/EEG, vilken ska sändas till bestämmelseorten i det format som föreskrivs i förordning (EG) nr 599/2004 och ha en kors hänvisning till det intyg som omnämns i avsnitt I.6 a i del I i det formatet.

3. Medlemsstater som tar emot en anmälan om förflyttning av hästarna i enlighet med punkt 2 ska bekräfta hästarnas ankomst i punkt 45 i del 3 av CVED-dokumentet.

Artikel 4

Förenade kungariket ska se till att den behöriga myndigheten i samarbete med organisatören av de evenemang som avses i artikel 1 och det utsedda transportföretaget vidtar de åtgärder som krävs för att se till att hästarna

a) endast släpps in på tävlingsplatsen om förflyttningen från den första bestämmelsemedlemsstaten enligt CVED-dokumentet till Förenade kungariket är dokumenterad i enlighet med artikel 3.2, och

b) lämnar Europeiska unionen utan dröjsmål efter evenemangets slut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 oktober 2010.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 665/2010 av den 23 juli 2010 om utfärdande av importlicenser för ris inom ramen för de tullkvoter som öppnas för delperioden juli 2010 genom förordning (EG) nr 327/98

(Europeiska unionens officiella tidning L 193 av den 24 juli 2010)

På sidan 13 i bilaga I ska tabellen "a) Kvot för helt eller delvis polerat ris enligt KN-nummer 1006 30 i enlighet med artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 327/98" vara som följer:

"Ursprung	Löpnummer	Tilldelningskoefficient för delperioden juli 2010	Totala kvantiteter som är tillgängliga för delperioden september 2010 (kg)
Amerikas förenta stater	09.4127	— ⁽¹⁾	10 026 128
Thailand	09.4128	— ⁽¹⁾	2 623 395
Australien	09.4129	— ⁽¹⁾	790 000
Andra länder	09.4130	— ⁽²⁾	0

⁽¹⁾ Ansökningarna omfattar kvantiteter som understiger eller är lika med de tillgängliga kvantiteterna: Alla ansökningar kan således beviljas.

⁽²⁾ Ingen kvantitet är tillgänglig för denna delperiod."

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV